

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
JÁN MAZÁK
prednesené 3. júla 2012¹

Vec C-614/10

**Európska komisia
proti**

Rakúskej republike

„Nesplnenie povinnosti členským štátom — Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov —
Plnenie úloh vnútroštátnych kontrolných orgánov poverených úplne nezávislým dohľadom nad
spracovaním osobných údajov — Úzke osobné a organizačné prepojenia medzi kontrolným orgánom
a úradom spolkového kancelára“

I – Úvod

1. Touto žalobou² podanou na základe článku 258 ZFEÚ Európska komisia žiada Súdny dvor, aby určil, že Rakúska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ods. 1 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov,³ pretože právna úprava platná v Rakúsku nespĺňa kritérium úplnej nezávislosti, pokiaľ ide o Datenschutzkommission (komisia pre ochranu údajov, ďalej len „DSK“) zriadenú ako kontrolný orgán pre ochranu osobných údajov.
2. Táto vec, rovnako ako vec, v ktorej bol vydaný rozsudok z 9. marca 2010, Komisia/Nemecko⁴ (ďalej len „rozsudok Komisia/Nemecko“), vyvoláva otázku rozsahu nezávislosti kontrolného orgánu, ktorú si vyžaduje článok 28 ods. 1 smernice 95/46.
3. V dôsledku toho bude výklad podaný Súdnym dvorom v rozsudku Komisia/Nemecko rozhodujúci pre posúdenie dôvodnosti návrhu Komisie, ktorý podporuje Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov (EDPS).
4. Spolková republika Nemecko vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Rakúskej republiky.

1 — Jazyk prednesu: francúzština.

2 — Pokiaľ ide o fázu konania pred podaním žaloby, stačí konštatovať, že prebehla v súlade s článkom 226 ES a že na Súdnom dvore nebolo vyslovené nijaké tvrdenie, ktoré by spochybnilo zákonnosť tejto fázy konania.

3 — Ú. v. ES L 281, s. 31; Mim. vyd. 13/015, s. 355.

4 — C-518/07, Zb. s. I-1885.

II – Právny rámec

A – Právo Únie

5. Z článku 1 ods. 1 smernice 95/46 vyplýva, že jej cieľom je na úrovni členských štátov zabezpečiť ochranu základných práv a slobôd fyzických osôb, najmä ich práva na súkromie v súvislosti so spracovaním osobných údajov. Takáto ochrana však v súlade s článkom 1 ods. 2 uvedenej smernice nemôže odôvodniť obmedzenie alebo zákaz voľného pohybu osobných údajov medzi členskými štátmi. Z toho vyplýva, že smernica 95/46 má za cieľ stanoviť rovnováhu medzi ochranou základných práv a slobôd fyzických osôb v súvislosti so spracovaním osobných údajov na jednej strane a voľným pohybom takých údajov na strane druhej.

6. Ako vyplýva z odôvodnenia 62 smernice 95/46, základným prvkom uvedenej ochrany osôb je vytvorenie kontrolných orgánov v členských štátoch vykonávajúcich svoje funkcie úplne nezávisle. Článok 28 smernice 95/46 nazvaný „Dozorný orgán“ z tohto dôvodu v odseku 1 stanovuje:

„Každý členský štát zabezpečí, aby jeden a alebo viac štátnych orgánov bolo zodpovedných za monitorovanie uplatňovania ustanovení v rámci jeho územia, prijatých členskými štátmi v súlade s touto smernicou [Členské štáty zabezpečia, aby na uplatňovanie ustanovení, ktoré prijali na vykonanie tejto smernice, dohliadal jeden alebo viacero verejných orgánov – *neoficiálny preklad*].“

Tieto orgány konajú s úplnou nezávislosťou vo vykonávaní im zverených funkcií [Úlohy, ktoré im boli zverené, plnia tieto orgány úplne nezávisle – *neoficiálny preklad*].“

7. Na úrovni inštitúcií a orgánov Únie upravuje ochranu fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 z 18. decembra 2000 o ochrane jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov inštitúciami a orgánmi Spoločenstva a o voľnom pohybe takýchto údajov⁵, ktoré bolo prijaté na základe článku 286 ES. Analogicky k tomu, čo vyžaduje od členských štátov článok 28 smernice 95/46, uvedené nariadenie vytvára nezávislý kontrolný orgán nazvaný EDPS. Pokiaľ ide o nezávislosť uvedeného orgánu, článok 44 nariadenia č. 45/2001 znie takto:

„1. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov koná pri výkone svojich služobných povinností úplne nezávisle.

2. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov pri výkone svojich služobných povinností nežiada ani neprijíma od nikoho pokyny.

3. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa zdrží akéhokoľvek konania nezlučiteľného so svojimi služobnými povinnosťami a počas svojho funkčného obdobia sa nezúčastňuje žiadneho zamestnania, či už plateného alebo nie.

4. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov sa po uplynutí svojho funkčného obdobia správa bezúhonne a diskrétno, pokiaľ ide o prijímanie iných vymenovaní do funkcie a výhod.“

B – Vnútroštátna právna úprava

8. Smernica 95/46 bola do rakúskeho práva prebratá zákonom z roku 2000 o ochrane údajov (Datenschutzgesetz 2000, ďalej len „DSG 2000“).

5 — Ú. v. ES L 8, 2001, s. 1; Mim. vyd. 13/026, s. 102.

9. § 35 a nasl. DSG 2000 upravujú vytvorenie DSK ako kontrolného orgánu podľa článku 28 ods. 1 smernice 95/46.⁶

10. DSK je v zmysle § 36 ods. 1 DSG 2000 zložená zo šiestich členov, ktorých vymenúva spolkový prezident na návrh spolkovej vlády na funkčné obdobie piatich rokov.

11. Podľa § 36 ods. 3 DSG 2000 jeden z členov DSK musí byť právnikom, ktorý vykonáva spolkovú verejnú službu.

12. V súlade s § 36 ods. 3a DSG 2000 je funkcia člena DSK vykonávaná popri iných pracovných činnostiach tak, aby uvedená funkcia bola činnosťou na čiastočný úväzok.

13. § 37 ods. 1 DSG 2000 využíva možnosť vyňať orgány z povinnosti dodržiavať pokyny nadriadených orgánov, ktorú ponúka § 20 ods. 2 spolkového ústavného zákona (Bundes-Verfassungsgesetz, ďalej len „B-VG“), a stanovuje, že členovia DSK sú „nezávislí a pri výkone svojej funkcie nie sú viazaní žiadnymi pokynmi“.

14. § 38 ods. 1 DSG 2000 stanovuje, že DSK prijíma rokovací poriadok, ktorý zveruje riadenie bežných záležitostí jednému z jej členov („správca“). § 4 ods. 1 rokovacieho poriadku DSK stanovuje, že funkciu správcu vykonáva spolkový úradník vymenovaný v súlade s § 36 ods. 3 DSG 2000.

15. § 38 ods. 2 DSG 2000 stanovuje:

„Na podporu riadenia [DSK] spolkový kancelár zriadi kanceláriu a dá DSK k dispozícii potrebné zariadenie a personál. Spolkový kancelár má právo kedykoľvek sa informovať u predsedu alebo správcu o všetkých otázkach riadenia [DSK].“

16. Právo priznané spolkovému kancelárovi informovať sa o všetkých otázkach riadenia DSK uvedené v § 38 ods. 2 DSG 2000 vyjadruje ustanovenia § 38 ods. 2 B-VG, ktorý znie v rozsahu relevantnom pre prejednávanú vec takto:

„...“

Zákon stanovuje právo primeraného dohľadu nadriadených orgánov nad úlohami nezávislého orgánu, prinajmenšom právo informovať sa o všetkých otázkach riadenia nezávislých orgánov a – pokiaľ nejde o orgány uvedené v bodoch 2, 3 a 8 – právo zrušiť nezávislé orgány zo závažných dôvodov.“

17. § 45 ods. 1 zákona z roku 1979 o služobnom poriadku úradníkov (Beamten-Dienstrechtsgesetz 1979) stanovuje:

„Nadriadený úradník dohliada, aby jeho spolupracovníci účinne a hospodárne plnili úlohy, ktoré sú im uložené podľa zákona. Riadi svojich spolupracovníkov pri vykonávaní ich funkcií, v prípade potreby im dáva pokyny, robí nápravu v prípade chýb a nečinností a dozerá na dodržiavanie pracovného času. Podporuje postup svojich spolupracovníkov v závislosti od ich výkonov a vedie ich k úlohám, ktoré čo najviac zodpovedajú ich schopnostiam.“

6 — Je potrebné uviesť, že DSK bola vytvorená už pred smernicou 95/46 zákonom z roku 1978 o ochrane individuálnych údajov.

III – Posúdenie

18. Komisia, ktorú podporuje EDPS, vytýka Rakúskej republike, že neprijala právnu úpravu, ktorá by spĺňala kritérium úplnej nezávislosti kontrolného orgánu v zmysle článku 28 ods. 1 smernice 95/46. Podľa Komisie problém spočíva v tom, že po prvé funkciu správcu DSK vykonáva úradník úradu spolkového kancelára, po druhé kancelária DSK je začlenená do úradu spolkového kancelára a po tretie spolkový kancelár môže vykonávať voči DSK neobmedzené právo na informácie.

19. Na účely posúdenia dôvodnosti návrhu Komisie treba v prvom rade spresniť obsah pojmu „úplne nezávisle“, ktorý je uvedený v článku 28 ods. 1 smernice 95/46 v súvislosti s kontrolným orgánom. Ďalej budem skúmať, či všetky skutočnosti, ktoré Komisia vytýka Rakúskej republike, môžu mať za následok, že DSK ako kontrolný orgán nemôže svoje funkcie vykonávať úplne nezávisle v súlade s uvedeným článkom 28 ods. 1.

O obsahu pojmu „úplne nezávisle“

20. Medzi Komisiou a Rakúskou republikou je sporná otázka obsahu pojmu „úplne nezávisle“.

21. Podľa Komisie, ktorá vychádza z rozsudku Komisia/Nemecko, uvedený pojem zahŕňa nielen funkčnú nezávislosť, ale tiež organizačnú a materiálnu nezávislosť. Toto konštatovanie je potvrdené cieľom článku 28 ods. 1 smernice 95/46, ktorý sa týka účinnej a spoľahlivej kontroly ustanovení v oblasti ochrany údajov, ako aj spôsobom, akým je funkcia EDPS upravená v nariadení č. 45/2001, ktoré stanovuje maximálnu nezávislosť EDPS z organizačného a materiálneho hľadiska. Komisia okrem toho upozorňuje na bod 17 dôvodovej správy k dodatkovému protokolu k dohovoru o ochrane osôb s ohľadom na automatizované spracovanie osobných údajov týkajúci sa kontrolných orgánov a cezhraničných tokov údajov, ktorý uvádza skutočnosti prispievajúce k zaručeniu nezávislosti kontrolného orgánu, medzi ktoré patrí zloženie orgánu, spôsob menovania jeho členov, trvanie vykonávania a podmienky skončenia ich funkcií, pridelenie dostatočných zdrojov orgánu alebo prijímanie rozhodnutí, ktoré nie sú ovplyvnené vonkajšími príkazmi alebo pokynmi.

22. Rakúska republika sa naopak domnieva, že z rozsudku Komisia/Nemecko nemožno vyvodiť, že kontrolné orgány museli vykazovať organizačnú a materiálnu nezávislosť. Nezávislosť kontrolného orgánu v zmysle článku 28 ods. 1 smernice 95/46 musí byť podriadená funkčnej nezávislosti uvedeného orgánu, čo zahŕňa slobodu predmetného kontrolného orgánu konať bez toho, aby musel plniť pokyny pochádzajúce od kontrolovaných orgánov, ako aj dostatočnú nezávislosť a nestrannosť vo vzťahu k súkromným osobám.

23. Rakúska republika trvá na tom, že výklad pojmu „úplne nezávisle“ si vyžaduje zohľadnenie judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa nezávislosti súdneho orgánu v zmysle článku 267 ZFEÚ. Rakúska republika zdôrazňuje, že DSK bola zriadená ako kolegiálny orgán vykonávajúci súdne funkcie. Prejudiciálne otázky predložené takými rakúskymi orgánmi na základe článku 267 ZFEÚ Súdny dvor považuje za prípustné, čím Súdny dvor uznal súdnu povahu takých orgánov,⁷ a teda tiež ich nezávislosť, ktorá je jednou zo skutočností zohľadnených na účely overenia súdnej povahy vnútroštátneho orgánu v rámci článku 267 ZFEÚ. Rakúska republika z toho vyvodzuje, že DSK je nezávislá v zmysle judikatúry Súdneho dvora týkajúcej sa článku 267 ZFEÚ a že v dôsledku toho sa musí tiež považovať za nezávislý kontrolný orgán na účely článku 28 ods. 1 smernice 95/46.

⁷ — Rakúska republika napríklad poukazuje na Bundeskommunikationssenat (Najvyššia spolková rada pre komunikáciu), ktorej prejudiciálne otázky viedli k vydaniu rozsudku z 18. októbra 2007, Österreichischer Rundfunk (C-195/06, Zb. s. I-8817); na Umweltssenat (Nezávislá právna komora pre životné prostredie), ktorej prejudiciálna otázka viedla k vydaniu rozsudku z 10. decembra 2009, Umweltanwalt von Kärnten (C-205/08, Zb. s. I-11525), a na Oberster Patent - und Markensenat (Najvyššia komora pre patenty a ochranné známky), ktorej prejudiciálne otázky viedli k vydaniu rozsudku zo 14. júna 2007, Häupl (C-246/05, Zb. s. I-4673).

24. Vzhľadom na diskusiu, ktorú vyvoláva medzi účastníkmi konania rozsudok Komisia/Nemecko, je vhodné vrátiť sa k veci, v ktorej bol uvedený rozsudok vydaný. Vychádzajúc zo znenia článku 28 ods. 1 smernice 95/46, ako aj z cieľov a systematiky uvedenej smernice, podal Súdny dvor samostatný a široký výklad pojmu „úplne nezávisle“. Podľa Súdneho dvora kontrolným orgánom⁸ „musí byť priznaná nezávislosť, ktorá im umožní vykonávať ich úlohy bez vonkajšieho vplyvu. Táto nezávislosť vylučuje nielen akýkoľvek vplyv zo strany kontrolovaných subjektov, ale aj akýkoľvek príkaz a iný priamy alebo nepriamy vonkajší vplyv, ktorý by mohol spochybniť vykonávanie úloh uvedenými orgánmi, ktoré spočívajú v zabezpečení spravodlivej rovnováhy medzi ochranou základného práva na súkromie a voľným pohybom osobných údajov.“⁹

25. Chcel by som zdôrazniť dve skutočnosti, ktoré z tohto výkladu vyplývajú. Po prvé Súdny dvor nezakladá svoj výklad pojmu „úplne nezávisle“ na kritériách nezávislosti súdneho orgánu v zmysle článku 267 ZFEÚ. To ma vedie k záveru, že Súdny dvor poníma nezávislosť kontrolných orgánov ako samostatnú vo vzťahu k nezávislosti súdnych orgánov v zmysle článku 267 ZFEÚ, čo znamená, že argumentácia Rakúskej republiky týkajúca sa DSK ako orgánu, ktorý spĺňa podmienky nezávislosti definované v judikatúre Súdneho dvora týkajúcej sa pojmu súdneho orgánu v zmysle článku 267 ZFEÚ, nie je v prejednávanej veci relevantná.¹⁰

26. Po druhé sa Súdny dvor v rozsudku Komisia/Nemecko vyhol použitiu takých pojmov, akými sú „funkčná, organizačná alebo materiálna nezávislosť“, hoci – tak ako je to v prejednávanej veci – Komisia, ako aj Spolková republika Nemecko ich v rámci svojej argumentácie použili.

27. Široký výklad pojmu „úplne nezávisle“ podaný Súdny dvorom by mohol vyvolať otázku, či tým mal Súdny dvor na mysli nezávislosť kontrolných orgánov vo všetkých jej možných rozmeroch. Zastávam názor, že odpoveď na uvedenú otázku musí byť záporná. Súdny dvor svojím výkladom ponechal priestor na posúdenie, či v konkrétnom prípade opatrenie vytykané členskému štátu predstavuje priamy alebo nepriamy vonkajší vplyv na vykonávanie úloh kontrolného orgánu.

28. Súdny dvor neuviedol všetky skutočnosti potrebné na to, aby sa vykonávanie úloh uložených kontrolnému orgánu mohlo považovať za zabezpečené „úplne nezávisle“. Ako som už uviedol vo svojich návrhoch vo veci, v ktorej bol vydaný rozsudok Komisia/Nemecko¹¹, je ťažké to urobiť a ako vhodnejšie sa javí použiť negatívnu metódu, čiže preskúmať vplyv konkrétnych skutočností alebo všetkých konkrétnych skutočností na nezávislosť predmetného kontrolného orgánu. To je prístup, ktorý Súdny dvor zaujal v uvedenom rozsudku, keď skúmal vplyv dohľadu štátu nad nezávislosťou kontrolného orgánu.

O správcovi ako úradníkovi úradu spolkového kancelára

29. Z § 4 ods. 1 rokovacieho poriadku DSK podľa Komisie vyplýva, že správca DSK, ktorý riadi bežné záležitosti DSK a ktorý má v dôsledku toho prednostné postavenie v rámci DSK, musí byť vždy úradníkom úradu spolkového kancelára. Vzhľadom na to, že funkcia člena DSK je činnosťou na čiastočný úväzok, ktorá je vykonávaná popri iných pracovných činnostiach, správca je viazaný pokynmi spolkového kancelára a podlieha administratívnejmu dohľadu. Medzi správcou a úradom

8 — Hoci Súdny dvor rozhodoval vo vzťahu k príslušným kontrolným orgánom pre dohľad nad spracovaním osobných údajov v neverejnom sektore, zastávam názor, že taký výklad platí aj pre kontrolné orgány vo všeobecnosti.

9 — Rozsudok Komisia/Nemecko (už citovaný v poznámke pod čiarou 4, bod 30).

10 — Veľmi dobre si uvedomujem, že to môže viesť k situácii, v ktorej by vnútroštátny orgán mohol byť považovaný za dostatočne nezávislý na to, aby bol súdnym orgánom v zmysle článku 267 ZFEÚ, ale súčasne za nedostatočne nezávislý na to, aby bol kontrolným orgánom v zmysle článku 28 ods. 1 smernice 95/46. Ide o nevyhnutný dôsledok samostatného výkladu článku 28 ods. 1 smernice 95/46.

11 — Bod 24.

spolkového kancelára existuje služobný vzťah, ktorý § 37 ods. 1 DSG 2000 týkajúci sa nezávislosti členov DSK neukončuje. Komisia sa z tohto dôvodu domnieva, že kumulácia funkcií správcu DSK a úradníka úradu spolkového kancelára nie je zlučiteľná s požiadavkou nezávislosti uvedenou v článku 28 ods. 1 smernice 95/46 a svedčí o nedostatku organizačnej nezávislosti DSK.

30. Rakúska republika na svoju obhajobu tvrdí, že z § 4 ods. 1 rokovacieho poriadku DSK v spojení s § 36 ods. 3 DSG 2000 nevyplýva, že správca DSK musí byť vždy úradníkom úradu spolkového kancelára. V zmysle uvedených ustanovení musí byť správca právnikom, ktorý vykonáva spolkovú verejnú službu, čo zahŕňa všetkých právnikov pracujúcich v spolkových orgánoch bez toho, aby bola táto skupina obmedzená iba na úradníkov úradu spolkového kancelára. Navyše podľa § 38 ods. 1 DSG 2000 určenie správcu závisí od nezávislého rozhodnutia samotnej DSK. V prípade, že úradník úradu spolkového kancelára je vymenovaný za správcu DSK, § 37 ods. 1 DSG 2000, ktorý zakazuje úradu spolkového kancelára dávať správcovi DSK technické alebo vecné pokyny, bráni vzniku konfliktov lojálnosti a záujmov.

31. Podľa môjho názoru treba pripustiť, že z rakúskej právnej úpravy nevyplýva, že správca DSK musí byť nevyhnutne úradníkom úradu spolkového kancelára. Podľa § 4 ods. 1 rokovacieho poriadku DSK v spojení s § 36 ods. 3 DSG 2000 je funkcia správcu vyhradená spolkovému úradníkovi a právnikovi, čo znamená, že správca môže, ale nevyhnutne nemusí byť úradníkom úradu spolkového kancelára. Nič to však nemení na tom, že vždy existuje služobný vzťah medzi správcom DSK a spolkovým orgánom, v ktorom správca pracuje.

32. Vzhľadom na tento služobný vzťah nemožno vylúčiť, že nadriadený spolkový orgán môže vplývať na činnosť správcu. Je pravda, že zjavne nejde o priamy vplyv, ktorý je zakázaný v § 37 ods. 1 DSG 2000. Kumulácia funkcií správcu DSK a spolkového úradníka zahŕňa skôr riziko¹² nepriameho vplyvu nadriadeného spolkového orgánu na činnosť správcu DSK, ktoré spochybňuje nezávislosť DSK vyžadovanú článkom 28 ods. 1 smernice 95/46.

33. Chcel by som pripomenúť, že taký vplyv môže pochádzať aj od zamestnávateľov ostatných členov DSK, keďže funkcia člena DSK je činnosťou na čiastočný úväzok vykonávanou popri iných pracovných činnostiach. Ak by Súdny dvor potvrdil svoj prístup spočívajúci vo výklade smernice 95/46 z hľadiska nariadenia č. 45/2001,¹³ dalo by sa dospieť k záveru, že zákaz vykonávania inej pracovnej činnosti je jednou z podmienok vyžadovaných na účely nezávislosti kontrolných orgánov upravenej v článku 28 ods. 1 smernice 95/46, keďže článok 44 ods. 3 nariadenia č. 45/2001 uvádza takú podmienku, pokiaľ ide o nezávislosť EDPS.

O začlenení kancelárie DSK medzi útvary úradu spolkového kancelára

34. Komisia zastáva názor, že štrukturálne začlenenie kancelárie DSK medzi útvary úradu spolkového kancelára nie je zlučiteľné s článkom 28 ods. 1 smernice 95/46, keďže z toho vyplýva, že DSK nie je nezávislá z organizačného ani z materiálneho hľadiska. Zamestnanci DSK sú pod vedením úradu spolkového kancelára a podliehajú administratívnej dohode tohto úradu. Z toho vyplýva, že kancelária DSK je vystavená prípadnému vplyvu úradu spolkového kancelára. Je to o to vážnejšie, že úrad spolkového kancelára podlieha ako orgán verejnej moci kontrole, ktorú má vykonávať DSK.

35. EDPS v tejto súvislosti dodáva, že možnosť ovplyvňovania vykonávania úloh DSK zo strany úradu spolkového kancelára je o to pravdepodobnejšia, že neexistuje žiadna oddelená rozpočtová položka určená pre DSK a že rozpočet DSK je súčasťou rozpočtu úradu spolkového kancelára.

12 — V rozsudku Komisia/Nemecko Súdny dvor pripustil, že samotné riziko vplyvu na rozhodnutia kontrolných orgánov stačí na narušenie nezávislého vykonávania ich úloh (bod 36 tohto rozsudku).

13 — Uvedený prístup Súdny dvor prijal v rozsudku Komisia/Nemecko, bod 26, ako aj v rozsudku z 9. novembra 2010, Volker und Markus Schecke a Eifert (C-92/09 a C-93/09, Zb. s. I-11063, bod 106).

36. Rakúska republika pripustila, že kancelária DSK bola ako pomocný byrokratický aparát začlenená do úradu spolkového kancelára a že zamestnanci tejto kancelárie sú z právneho hľadiska napojení na úrad spolkového kancelára, ktorý si zachováva administratívny dohľad. Táto skutočnosť však nemá vplyv na posúdenie nezávislosti DSK vzhľadom na to, že treba rozlišovať medzi DSK ako orgánom a jeho kanceláriou.

37. Pokiaľ ide o rozpočet DSK, Rakúska republika tvrdí, že v súvislosti s rakúskym rozpočtovým právom je otázka, pod ktorý ministerský odbor patrí spolková inštitúcia z rozpočtového hľadiska, druhoradá a sama osebe nehovorí nič o nezávislosti uvedenej inštitúcie.

38. Ako vyplýva z argumentácie Komisie a Rakúskej republiky v prejednávanej veci, je nesporné, že kancelária DSK je začlenená do úradu spolkového kancelára a že z tohto dôvodu zamestnanci DSK podliehajú administratívnej dohode úradu spolkového kancelára.

39. Tvrdenie týkajúce sa potreby rozlišovať medzi DSK ako orgánom a jeho kanceláriou sa mi v tejto súvislosti zdá trochu slabé. Zastávam názor, že kancelária a zamestnanci kancelárie predstavujú základný prvok štatútu kontrolného orgánu. Potvrzuje to napríklad odôvodnenie 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby („rámcová“ smernica),¹⁴ podľa ktorého na to, aby boli národné regulačné úrady nezávislé, treba, aby tieto úrady vlastnili všetky potrebné ľudské zdroje, právomoci a finančné prostriedky na vykonávanie svojich úloh.¹⁵

40. Z toho vyplýva, že ak osoba alebo subjekt ovplyvňuje kanceláriu a zamestnancov kontrolného orgánu, ako je to nepopierateľne v prejednávanej veci, uvedená osoba alebo subjekt v dôsledku toho ovplyvňuje kontrolný orgán ako taký, čo nie je zlučiteľné s požiadavkou nezávislosti kontrolného orgánu.

O neobmedzenom práve spolkového kancelára na informácie vo vzťahu k DSK

41. Komisia zastáva názor, že neobmedzené právo na informácie, ktoré má spolkový kancelár na základe § 20 ods. 2 B-VG, ohrozuje nezávislosť DSK, keďže existuje riziko, že toto právo bude použité na politické ovplyvnenie DSK. V tejto súvislosti Komisia znova pripomína, že samotný spolkový kancelár podlieha kontrole DSK.

42. Rakúska republika nespochybňuje existenciu práva spolkového kancelára informovať sa o všetkých otázkach riadenia DSK, ktorá bola vytvorená ako nezávislý orgán v zmysle § 20 ods. 2 B-VG. Rakúska republika vysvetľuje, že také právo predstavuje úplné minimum vo vzťahu k právu dohľadu, ktoré si vyžaduje ústavné právo vo vzťahoch medzi nadriadenými orgánmi a nezávislými orgánmi, ktoré sú vyňaté z povinnosti dodržiavať pokyny nadriadených orgánov. Právo na informácie neposkytuje spolkovému kancelárovi nijaký vplyv na riadenie DSK. Rakúska republika upozorňuje na skutočnosť, že minister spravodlivosti má analogické právo na informácie vo vzťahu k bežným súdnym orgánom, čo sa nepovažuje za porušenie podmienky nezávislosti, ktorá sa vzťahuje na súdny orgán.

43. Ako som už uviedol, Súdny dvor podal v rozsudku Komisia/Nemecko samostatný výklad nezávislosti kontrolného orgánu vo vzťahu k nezávislosti súdneho orgánu v zmysle článku 267 ZFEÚ. Tvrdenie Rakúskej republiky založené na existencii analogického práva na informácie vo vzťahu k bežným súdnym orgánom z tohto dôvodu nie je v prejednávanej veci relevantné.

14 — Ú. v. ES L 108, s. 33; Mím. vyd. 13/029, s. 349.

15 — Analogické charakterizovanie nezávislosti vnútroštátnych orgánov sa nachádza v odôvodnení 47 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/6/ES z 20. februára 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 97/67/ES s ohľadom na úplné dokončenie vnútorného trhu poštových služieb Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 52, s. 3).

44. Podľa môjho názoru dve skutočnosti dokazujú, že predmetné právo na informácie môže mať nepriaznivé dôsledky na nezávislosť DSK. Po prvé ide o neobmedzené a nepodmienené právo. Po druhé spolkový kancelár, ktorý má uvedené právo, sám podlieha kontrolnej právomoci DSK, takže výkon práva na informácie spolkovým kancelárom možno považovať za vykonávanie vplyvu kontrolovaným orgánom.

45. Na záver sa domnievam, že – po prvé kumulovaním funkcií správcu DSK a spolkového úradníka, po druhé začlenením kancelárie DSK do rámca úradu spolkového kancelára a po tretie udelením práva na informácie spolkovému kancelárovi vo vzťahu k DSK – Rakúska republika nesprávne prebrala požiadavku „úplne nezávislého“ vykonávania úloh uložených kontrolným orgánom uvedenú v článku 28 ods. 1 smernice 95/46.

IV – Návrh

46. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhujem, aby Súdny dvor rozhodol takto:

1. Rakúska republika si nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 28 ods. 1 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, po prvé tým, že kumulovala funkcie správcu Datenschutzkommission a spolkového úradníka, po druhé tým, že začlenila kanceláriu Datenschutzkommission do rámca úradu spolkového kancelára, a po tretie tým, že spolkovému kancelárovi udelila právo na informácie vo vzťahu k Datenschutzkommission, čím nesprávne prebrala požiadavku „úplne nezávislého“ vykonávania úloh uložených kontrolným orgánom.
2. Rakúska republika je povinná nahradiť trovy konania Európskej komisie.
3. Európsky dozorný úradník pre ochranu údajov, ako aj Spolková republika Nemecko znášajú svoje vlastné trovy konania.